

Nr. 299 *** NIEUWS VAN HER EN DER *** april 2021
Uitgave van het Afrika-Europa Netwerk E-mail: cubr@knr.nl
Web: www.afrikaeuropanetwerk.nl

Jonge Afrikanen bestrijden COVID met online informatie in lokale talen

Steeds meer Afrikanen hebben toegang tot het internet. Maar er is amper content beschikbaar in de plaatselijke talen. Mede door de COVID-19-pandemie is er een vertalerscommunity ontstaan die daar iets aan wil doen.

In Afrika ten zuiden van de Sahara groeit de internettoegang snel. In 2000 had nog minder dan 1 % van de bevolking toegang tot het internet, in 2019 was dat al 25 %. Maar zelfs Afrikanen met internettoegang hebben moeite om geschikte content te vinden, vooral omdat er te weinig informatie op internet te vinden is in de plaatselijke talen.

De coronapandemie heeft nog eens extra aangetoond hoe belangrijk het is dat informatie voor zoveel mogelijk mensen toegankelijk is. In Nigeria zetten de Verenigde Naties een COVID-19-portaal op met vragen en antwoorden om misinformatie tegen te gaan, in de talen Yoruba, Hausa en Igbo. *WikiAfrica Education* heeft vrijwilligers die diverse Afrikaanse talen spreken, gevraagd om cruciale informatie te vertalen over het houden van sociale afstand en het nakomen van hygiënemaatregelen. Door te luisteren naar de radio en informeel taalgebruik om zich heen, ontdekten men welke nieuwe woorden in de omloop waren voor bijvoorbeeld 'gezichtsmasker' of 'handgel'. Vrijwilligers van het WikiAfrica-programma vertalen online content in bijna twintig Afrikaanse talen, inclusief Twi, Swahili, Afrikaans en Dagbani. "WikiAfrica gaat deels over democratisering van informatie", zei een van de vrijwilligers. "Als het om dit virus gaat moet niemand zich buiten de informatiebubbel bevinden." (*Bron: IPS, 8/4/2021*)

Wanneer komt er eindelijk vrede in Oost-Congo?

In Oost-Congo worden burgers al een kwarteeuw geteisterd door gewapende conflicten. Ze worden in de steek gelaten door hun eigen overheid en vergeten door de wereld.

Wat in Oost-Congo gebeurt lijkt voor velen een ver-van-ons-bedshow. Dat is het niet. Europese burgers, ondernemingen en regeringen profiteren onrechtstreeks van de exploitatie van de natuurlijke rijkdommen van Congo, zoals tin, wolfram, goud, coltan, diamant en koper. De exploitatie ervan is één van de oorzaken voor conflicten in Oost-Congo. Er zijn de afgelopen jaren veel rapporten verschenen die aantonen dat gewapende groepen hun activiteiten financieren met de illegale exploitatie van en handel in Congo's bodemrijksdommen. Veel mensen zijn zich er niet van bewust dat hun mobieltje of laptop vaak conflictmineralen bevatten.

Het conflict in Oost-Congo is niet alleen te wijten aan Congolese en buitenlandse rebellen (uit Oeganda, Burundi en Rwanda) die Congolese grondstoffen illegaal exploiteren en verhandelen. Tal van andere factoren, zoals de afwezigheid van staatsgezag in het oosten van het land, corruptie, etnische conflicten en een slecht functionerend nationaal

leger spelen een rol. In de strijd om conflictmineralen zijn er tal van spelers betrokken. Vanwege de grootte en complexiteit van onze wereldwijde leveringsketens is het niet altijd duidelijk wie direct of indirect bijdraagt aan de destabilisatie van Oost-Congo.

Wat wel vaststaat is dat de Europese Unie een belangrijke invoerder is van conflictmineralen. Juist daarom is het belangrijk dat Europa kritisch kijkt naar de impact van haar handelsbeleid op landen in het Zuiden. Op 1 januari 2021 is een Europese verordening tegen conflictmineralen in werking getreden. Daarmee wil de EU Europese bedrijven die mineralen invoeren, verplichten om erop toe te zien dat hun toeleveringsketens niet bijdragen aan de financiering van gewapende conflicten in onstabiele regio's. Maar het betreft enkel een controleverplichting voor bedrijven die ruwe grondstoffen invoeren, smelten en/of raffineren. De bedrijven die metalen in afgewerkte producten verwerken, hoeven deze verplichting niet na te leven. En juist zo komen de conflictmineralen toch Europa binnen. Om te kunnen garanderen dat een eindproduct (bijvoorbeeld een smartphone) het resultaat is van verantwoorde inkoop, is het cruciaal dat de Europese Unie een controleverplichting oplegt aan alle schakels in de bevoorradingketen van mineralen.

Ook burgers kunnen erover waken dat de producten die we gebruiken niet hebben bijgedragen aan mensenrechtenschendingen en financiering van gewapende groepen. Zij kunnen eisen dat elektronica producenten producten verkopen die zijn gemaakt met conflictvrije mineralen. En er zijn in beperkte mate ook alternatieven voor handen. De Fairphone, een Nederlands initiatief, is bijvoorbeeld een duurzame keuze voor een smartphone. (*Bron: Broederlijk Delen (Sandrine Ekofo), 15/4/2021*)

Boko Haram voert aanvallen in Kameroen op

Bij toenemende aanvallen door Boko Haram in het noorden van Kameroen vallen veel burgerslachtoffers, zegt Human Rights Watch.

Boko Haram kwam in 2009 op in Nigeria en verspreidde zich over de landen rond het Tsjaadmeer, inclusief Kameroen. De aanvallen, waaronder zelfmoordaanslagen, zijn volgens Human Rights Watch (HRW) vaak willekeurig. Ze lijken bedoeld om zoveel mogelijk burgerslachtoffers te maken. Vooral Kameroen zag het voorbije jaar een scherpe piek in aanvallen. Volgens een rapport van het Africa Center for Strategic Studies, een denktank van het Amerikaanse ministerie van Defensie, telde het land meer aanslagen op burgers dan Nigeria, Niger en Tsjaad samen.

Volgens HRW moet de overheid in Kameroen niet alleen de strijd tegen Boko Haram opvoeren, maar er tegelijk voor zorgen dat de eigen troepen de mensenrechten respecteren. De Kameroense veiligheidsdiensten hebben eerder standrechtelijke executies uitgevoerd in het noorden van het land. Dat blijkt uit data van mensenrechtenorganisaties die sinds 2014 schendingen op grote schaal gedocumenteerd hebben, waaronder ook willekeurige arrestaties, gedwongen verdwijningen en foltering.

De regionale en internationale partners van Kameroen moeten erop toezien dat hun hulp niet bijdraagt aan mensenrechtenschendingen. (*Bron: IPS. 9/4/2021*)